

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010388
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5820010388.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 20. septembra 2022 prejednal odvolanie podané obžalovaným I. G., nar. X.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/68/2020 zo dňa 11. novembra 2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného I. G. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/68/2020 z 11. novembra 2021 bol obžalovaný I. G. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 19.4.2020 v čase od presne nezistenej doobedňajšej hodiny do času okolo 13.30 hod. viedol motocykel zn. Honda 250, bielo červenej farby, bez evidenčného čísla, a to od futbalového ihriska v obci Sihelné, po miestnej ceste v smere na obec Oravské Veselé, kde na mieste zvanom „Pri kapličke“ pokračoval po miestnej ceste v smere na obec Klin, následne pokračoval po poľných cestách v lesnom poraste katastrálnych území obcí Q. I., H. a J. a následne bol zastavený v k.ú. mesta J. na mieste zvanom I., pričom takto jazdil v Chránenej krajinskej oblasti Horná Orava a to v jej „D“ - zóne, kde platí 2. stupeň územnej ochrany a súčasne v Chránenom vtáčom území Horná Orava a v území európskeho významu NATURA 2000, čím porušil ustanovenie § 13 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, zakázaný vjazd a státie s motorovým vozidlom, a takto konal napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Námestovo, sp.zn. 6T/115/2019 zo dňa 4.10.2019, právoplatným a vykonateľným dňa 22.10.2019, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 26 mesiacov.

Za to bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 11.11.2021 vyplýva, že procesné strany po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení požiadali o doručenie rozsudku bez toho, aby sa bližšie vyjadrili k opravnému prostriedku.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu dňa 26.11.2021 na pošte s primeraným odôvodnením, smerujúcim proti všetkým výrokom rozsudku. Trest uložený okresným súdom považoval za neprimerane

prísny vzhľadom na povahu skutku, jeho osobu, priznanie sa k spáchaniu skutku a prejavenej úprimnej ľútosti s tým, že účel trestu je možné dosiahnuť aj uložením iného druhu trestu, pričom odvolanie podrobnejšie odôvodní

po doručení písomného vyhotovenia rozsudku. Zároveň navrhol, aby odvolací súd

po preskúmaní veci v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil, vo veci sám rozhodol a uložil obžalovanému primeraný peňažný trest.

Podaním doručeným krajskému súdu 16.9.2022 obžalovaný prostredníctvom obhajcu podrobne zdôvodnil odvolanie. Z jeho obsahu vyplýva, že proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Je si plne vedomý spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu. K jeho spáchaniu sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Na pojednávaní dňa 11.11.2021 po zákonom poučení urobil vyhlásenie viny a súd toto jeho vyhlásenie prijal. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd podľa názoru obhajoby nesprávne aplikoval zásady upravené v ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. V tejto súvislosti s aplikáciou týchto zásad obhajoba poukázala na konkrétne rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a v rámci nich uvedené úvahy. Z ich obsahu vyplýva, že druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým jeho zvláštnostiam. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. V záujme individualizácie trestu by mal súd prihliadnuť napríklad na spôsob spáchania činu a jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny), či možnosť jeho nápravy. Aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku po zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej okolnosti prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach. Uvedené má brániť mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste. Ďalej vo všeobecnosti poukázal na účel trestu, osobitne zdôrazňujúc výchovný účinok trestu na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti (individuálnu a generálnu prevenciu). Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie páchatel'a, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a prirážajúce okolnosti, by mal odvolací súd vychádzať zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). S prihliadnutím na všetky vymenované skutočnosti, na ktoré by mal súd prihliadnuť pri rozhodovaní o treste, možno dôvodne predpokladať úspešnú nápravu osoby obžalovaného a súčasne ochranu spoločnosti aj v prípade uloženia miernejšieho trestu, resp. uloženia iného druhu trestu. V tomto konkrétnom prípade možno účel trestu dosiahnuť napríklad primeraným peňažným trestom, preto navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní veci napadnutý rozsudok (vo výroku o treste) zrušil v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol a uložil obžalovanému primeraný peňažný trest.

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania obžalovaného preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. po tom, čo zistil, že odvolanie podala oprávnená osoba, riadne a v zákonom stanovenej lehote. Po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Aj keď obžalovaný v odvolaní uvádza, že odvolanie podáva voči všetkým výrokom rozsudku, z jeho obsahu, ale aj návrhu na rozhodnutie odvolacieho súdu vyplýva, že odvolanie smeruje iba do výroku o treste. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil právo urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku, ktoré súd prijal v zmysle ustanovenia § 257 ods. 7 Tr. por. Zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná a vykoná dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Výrok o vine, vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený rozsudkom na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. v príslušnom znení na hlavnom pojednávaní, nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a analogickým použitím § 334 ods. 4 Tr. por. Vzdaním sa práva

na kontradiktórne prejednanie výroku o vine pred okresným súdom sa obžalovaný vzdal aj svojho práva na odvolanie. Oznámením rozsudku sa výrok o vine stal právoplatným.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o treste a jeho výmere prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie a zákonným spôsobom, rešpektujúc zásady stanovené zákonom tak pre vykonanie dôkazov, ako aj ich vyhodnotenie (§ 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por.).

Trestný zákon upravuje otázku ukladania trestov vo viacerých ustanoveniach, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť, je účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest ukladaný za spáchanú trestnú činnosť má byť zákonný, primeraný a spravodlivý a rešpektovať zásady pre ukladanie trestov uvedené v ust. § 34 Tr. zák.

Obžalovaný sa súdnej trestnej činnosti dopustil v súvislosti s nerešpektovaním zákazu činnosti vodiča, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/115/2019 zo dňa 4.10.2019, právoplatným a vykonateľným dňa 22.10.2019, v trvaní 26 mesiacov za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. (pod vplyvom alkoholu viedol motocykel). Okrem uvedeného trestu zákazu činnosti bol obžalovanému označeným trestným rozkazom uložený aj trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Skúšobná doba podmieneného odsúdenia začala obžalovanému plynúť od 23.10.2019. Stíhaného skutku sa obžalovaný dopustil 19.4.2020, teda cca 6 mesiacov po začatí plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Obžalovaný napriek tomu, že vedel, že má súdom uložený trest zákazu činnosti vodiča, tento za pomerne krátku dobu od jeho uloženia úmyselne porušil a okrem toho viedol motocykel nielen po miestnych komunikáciách v obci, ale aj v lesnom poraste, kde platí druhý stupeň ochrany a súčasne v chránenom vtáčom území, teda opätovne sa trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vedením motocykla. V individuálnych okolnostiach stíhanej veci, pokiaľ ide o uložený druh a výmeru trestu okresným súdom, namietaný obžalovaným, odvolací súd dospel k záveru, že takto uložený trest zodpovedá stavu veci a zákonu. Okresný súd sa pri ukladaní trestu riadil zákonnými zásadami pre ukladanie trestov podľa § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. a zároveň bol povinný aplikovať aj ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., pretože ukladal obžalovanému trest za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Práve toto ustanovenie je limitujúce v tom, že ak sa páchatel dopustí úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, nie je možné opätovne uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd svoje úvahy dostatočne vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozsudku, s týmito sa krajský súd stotožnil a v celom rozsahu na tieto odkazuje. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný sa dopustil dvoch trestných činov, prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za ktorý zákon pripúšťa uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky, a prečinu a porušovania ochrany rastlín a živočíchov § 305 ods. 2 Tr. zák., pri ktorom zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody až na 1 rok. Podmienený trest odňatia slobody obžalovaný hrubým spôsobom ignoroval, tento sa ukázal ako nedostatočný, aby zabránil obžalovanému v páchaní trestnej činnosti, nemal v danom prípade na obžalovaného žiadny výchovný efekt. Jednoducho na obžalovaného predchádzajúci trest „nefungoval“ a to je hlavný dôvod, pre ktorý ani odvolací súd uložený druh trestu v konkrétnej veci spojený s odňatím slobody nekorigoval a nereflektoval na požiadavku odvolateľa uložiť mu iný druh trestu, a to primeraný peňažný trest v systematike trestov trestu miernejšieho, lebo nemal žiadnu záruku, že u obžalovaného by sa ním dosiahol účel trestu - náprava páchatela ako jednu zo skutočností, ktorú musí súd okrem iných (podľa

§ 34 ods. 4 Tr. zák.) brať do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Trest odňatia slobody ukladal prvostupňový súd obžalovanému na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Pokiaľ ide o postoj páchatela k spáchanej trestnej činnosti, jeho priznanie, prejavenu ľútosť, napomáhanie pri objasňovaní trestného činu, týmto si obžalovaný vytvoril lepšiu procesnú pozíciu a súd tento postoj zohľadnil a priznal obžalovanému tomu zodpovedajúce poľahčujúce okolnosti podľa

§ 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. Zároveň však treba zdôrazniť, že obžalovaný bol pri páchaní trestnej činnosti priamo prichytený. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, okresný súd konštatoval u obžalovaného iba jednu priťažujúcu okolnosť, a síce, že v minulosti bol obžalovaný už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Neprihliadol však na ďalšiu priťažujúcu okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov podľa § 37 písm. h) Tr. zák., keďže jedným konaním naplnil skutkovú podstatu dvoch trestných činov, a to prečinov, čo vyústilo aj do uloženia úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd tak pri správnom určení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mal obžalovanému ukladať trest nie pri prevahe poľahčujúcich okolností, čo má vplyv na zníženie hornej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., ale pri vyrovnanom počte poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, bez vplyvu na úpravu zákonnej trestnej sadzby. Uvedený nedostatok však nebolo možné napraviť postupom krajského súdu v odvolacom konaní, pretože odvolanie podal len obžalovaný a odvolací súd nemohol rozhodnúť v neprospech obžalovaného. I napriek tomuto formálnemu nedostatku je možné konštatovať, že trest uložený okresným súdom je primeraný, spravodlivý a zákonný. Zvolený druh trestu zodpovedá účelu trestu predovšetkým v rovine jeho individuálnej prevencie.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj výrok okresného súdu o zaradení obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia pri splnení zákonnej podmienky podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Ani odvolacia argumentácia odvolateľa nebola spôsobilá na iné rozhodnutie súdu, pokiaľ ide o uložený druh a výmeru trestu. Išlo len o iný pohľad obžalovaného na uložený trest súdom a snahu o prehodnotenie tohto záveru podľa predstáv obžalovaného pri aplikácii rovnakých zásad pre ukladanie trestu páchatelovi za súdenú trestnú činnosť, ktoré okresný súd aplikoval komplexne v osobitostiach konkrétneho prípadu vecne správne a v súlade so zákonom.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.